

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῶ (ἢ Μαλεῶ).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Ὅλος, ἀνακείμενος θερμῶς, ὅλη τὴ ψυχὴ συνημμένος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, θείους ἐγεώργησας καρπούς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος.

Χάρις, ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοί, ὡς καθαρῶτάτῳ καὶ πράῳ κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἶδεσι, καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ, ὅθεν καὶ γεώργιον, Χριστοῦ φερώνυμον, ὠφθης γεωργήσας ἐμφρόνως, αὐλακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τὴ ἐλπίδι τοὺς πόνους, ῥαὸν ὑπήνεγκας, πρόθυμος τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφε, ποιούμενος λήθην, ἕως τὸ μακάριον, τέλος κατέλαβες, πλήρης ἀρετῶν ἐργασίας, καὶ μακαριότητος θείας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίροις, ὄντως θρόνε τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα, χαῖρε ζωῆς κιβωτέ, χαῖρε ἀγιάσματος, πηγὴ ἀκένωτε, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τρυφὴ Παραδείσου, χαῖρε ἡ ἀπόλαυσις, ἡ μυστικὴ τῶν ψυχῶν, χαῖρε, ἡ χαρὰ τῶν Ὁσίων, χαῖρε ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεονύμφευτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Θρήνοις, κοπτομένη ἡ, Ἀμνάς, δάκρυσι πικροῖς τε τὰς ὄψεις καταρραντίζουσα, ξύλῳ ἐνητένιζε, Σταυροῦ ἡ ἄμεμπτος, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, Υἱέ μου ἐβόα, ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; τίνα καλέσω Υἱόν, οἴμοι! πῶς μεμόνωμαι τέκνον! πῶς δέ μου τὸ φῶς ἡμαυρώθη! ῥάγητε τὰ σπλάγχνα καὶ σπαράχθητε.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Γεώργιε πατὴρ ἡμῶν, Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ, Ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς προθύμους, ὦ Πάτερ, μέλω πόνους.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Τρισσοφαεῖ, τῆς θεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος Ὅσιε, κόσμον κατέλιπες, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ Πάτερ διέπρεψας.

Ὁδηγηθεῖς, θεία προνοία Γεώργιε, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, τρίβον ἐβάδισας συνεργὸν κεκτημένος τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πανοικτίρμονα.

Ὑπὸ Θεοῦ μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος, υἱοθεσίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διετέλεσας Πάτερ, ὁσίως καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος.

Θεοτοκίον

Σὲ στηριγμόν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον πάναγον, ὁμολογούντες σε, τρικυμίας τοῦ βίου, πανάμωμε Παρθένε, διασωζόμεθα.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς τῆς εἰς ἀπέραντον, αἰῶνα παμμάκαρ διαμενούσης, ἀκλινῶς χαίρων διώδευσας, καὶ μοναῖς αἰωνίαις κατεσκήνωσας.

Ὁ βίος σου λαμπρός, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ θεῷ καὶ χάριτι ἠρτυμένος, ἀναδείκνυται Γεώργιε, γεωργίας ἐνθέου θεῖον φύτευμα.

Υἱὸς σὺ τοῦ Θεοῦ διὰ Βαπτίσματος, γενέσθαι παμμάκαρ ἠξιωμένος, πατρικὸν ἐκκληρονόμησας, θησαυρὸν διὰ βίου καθαρότητα.

Θεοτοκίον

Στερέωμα γενοῦ καὶ καταφύγιον, καὶ σκέπη, Παρθένε Θεογεννήτορ τοῖς ἐν πίστει σοὶ προστρέχουσι, καὶ Θεοῦ σὲ Μητέρα καταγγέλλουσιν.

Κάθισμα Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Τὸν ὠραιότατον, Χριστὸν ἐπόθησας, καὶ τὰ τοῦ σώματος, πάθη ἐμίσησας, ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, Γεώργιε βιοτεύσας, ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, ἐορτάζομεν κοίμησιν, καὶ περιπτυσσόμεθα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζεις ἰάματα, Πάτερ τοῖς πόθω τιμώσί σε.

Θεοτοκίον

Τὰ ἐπουράνια, φόβω ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, πόθω εὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ἐπήλθέ σοὶ Θεοτόκε, μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐγένετο, ὅτε τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο, Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοί, Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ ὁρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε, Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου τὴν Θεῖαν συγκατάβασιν.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλόανθρωπε».

Πεποικιλμένος κάλλεσι, τῆς ἀρετῆς, καὶ ἤθεσι φωσφόροις, πρὸς Θεὸν ἀνέπτῃς μάκαρ Γεώργιε.

Ῥευστῶν γῆς Πάτερ Ὅσιε, τὴν ταραχὴν, διέφυγες, γαλήνης, φιλοθέου βίου ἀντιποιοῦμενος.

Οἱ ἀνομίας χεῖμαρροι, σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ ἴσχυσαν ταραξαι, ὁ τρυφῆς χεῖμαρρους σὲ γὰρ κατήρδευσεν.

Θεῖα μελέτη πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέχων τοὺς ἀστάτους, λογισμοὺς ἀπόσω Πάτερ Γεώργιε.

Θεοτοκίον

Ὑμνολογοῦμεν Ἄχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῇ σῇ σωματωθέντα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν ὡς Θεομήτορα.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκουμεν».

Μακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βιοτῆς ἔτυχες, Πάτερ σοφέ, τὰς θείας ἀνόδους, ἀνύων παμμάκαρ, ἐλπίδι, ἀγάπῃ καὶ πίστει ῥωννύμενος.

Ὁραϊζόμενος, τὴ ταπεινώσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πρὸς ὑψηλὴν, σαφῶς ἀνηνέχθης, θεόφρον ἀρετὴν, γεώργιον θείας, γενόμενος ἄλωνος.

Σώματος κένωσιν, δι' ἐγκρατείας ἀκριβοῦς ἔδειξας, καὶ καθαρὰν, καρδίαν ἐκτήσω, δι' ἧς ἠξιώθης, θεάσασθαι Πάτερ, τὸν πάσιν ἀθέατον.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντί, Δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον Κόρη, τοῦ τόκου σου σαφῶς, τὸν ὄντως γὰρ ὄντα, Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Πονηρίας πνευμάτων διώκτης θερμὸς, ὄφθης παναιοῖδιμε μάκαρ Γεώργιε, τὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνεργία σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σωφροσύνης χιτῶνα Γεώργιε, περιφανῶς ἐνδέδυσαι, τῶν παθῶν κατευνάσας τὸν τάραχον.

Τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διέβης σοφέ, καὶ Παραδείσου τρυφῆς κατηξίωσαι, τὸ τοῦ Σταυροῦ Γεώργιε, περιθέμενος ὄπλον τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στίχοι

- Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως δίδως,
- Ψυχῶν γεωργῶ καὶ φυτουργῶ σαρκίων.
- Τῆ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλον εὐρύν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.

Στίχοι

- Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγαθόπους,
- Ἔργοις ὑπῆρχε Χριστόπους Θεοδουλῶ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φερβούθας καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς καὶ τῆς συνοδίας αὐτῆς.

Στίχοι

- Ἀπλὴν μὲ πλάττεις, Χριστέ διπλὴ τὴν φύσιν,
- Ἔχεις δὲ πρισθείσάν με διπλὴν Φερβούθαν.
- Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ δύο,
- Δούλην τε καὶ Δέσποιναν ἔπρισε πρίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα' Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποπλίου.

Στίχοι

- Ἐν οὐρανοῖς, Πόπλιε, μισθὸς σοὶ μέγας,
· Πρὸς οὓς ἀπαίρων χαῖρε καὶ κρότει μέγα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, Ἡγουμένου Μονῆς τοῦ Στουδίου.

Στίχοι

- Πλάτων ἀρίστην εὖ μετεπλάσθη πλάσιν,
· Χριστῷ πλάσαντι συγκραθεὶς πλάσιν ξένην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ τρεῖς Ὅσιοι, θεωνάς, Συμεών, καὶ Φερβίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκληιδωμένας,
· Ψυχῶν ἀκηλίδωτε τῶν θείων τόπε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμά, τοῦ κηδεύσαντος τὴν Ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Στίχοι

- Ζώσαν προπέμψας Ζωσιμάς τὴν Μαρίαν,
· Θανοῦσαν εὗρεν, ἀλλὰ νὺν ζῶσιν ἅμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ὄσιος θεωνάς, ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος ἀσκήσας, ὕστερον δ' ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰκόνοσ χρυσιῆς, ἐν πεδίῳ Δειρὰ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος, μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ῥωσθεὶς τὴν ψυχὴν, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ Γεώργιε, τούτου τῷ κράτει κατεδίωξας, τῶν σὲ μισούντων τὰς φάλαγγας, ταύταις τὸν Σταυρὸν ἐπισείσας, ὃ φρουρούμενος ἔψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοὶ ἔσται νὺν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀγῶνων ἀντίδοσιν, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ Κυρίῳ Γεώργιε, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐδείχθης φαιδρὸν, ἐνδιαίτημα Θεοῦ, θρόνος αἰσθήσεως, Πάτερ γενόμενος καὶ φρονήσεως, ἀγιοσύνης ἀνάπλεως, πίστει τε καὶ χάριτι λάμπων, καὶ κραυγάζων Γεώργιε, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Λυχνία φωτός, καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ αγίασματος, τόπος ἐδείχθης Ἀπειρόγαμε, τῶν γὰρ Ἁγίων τὸν Ἅγιον, Λόγον ὑπεδέξω ἀφράστως, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμέν σοὶ Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Πρὸς ἀκατάλυτον ζωὴν, πρὸς ἀμάραντον τροφὴν Πάτερ μετέστης, πρὸς αἰδίων δόξαν, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς, Θεοῦ γὰρ ἐδείχθης γεώργιον, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὑπρέτης τοῦ Θεοῦ, ὧς διάκονος Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὧς ἀπλανῆς ὁδηγός, ἐγένου Γεώργιε Ὅσιε, πάθη θεραπεύων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Πλήρης ἀσκήσεως καρπῶν, πρὸς τὴν ἄλωνα Χριστοῦ πάτερ προσήχθης, καὶ ὡς ὄριμος βότρυς, τοῖς οὐρανίοις ληνοῖς, παμμάκαρ θλιβεῖς, κατανύξεως, οἶνον ἀναβλύζεις, ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσιν.

Θεοτοκίον

Ὁ τῆς κοιλίας σου καρπός, τῆς ἀφθάρτου μοι ζωῆς αἴτιος ὄφθη, καὶ τρυφῆς αἰδίου, Θεογεννήτορ ἀγνή, διὸ σοὶ κραυγάζω γηθόμενος, τὴν τοῦ, Ἀρχαγγέλου φωνήν, Χαῖρε Παρθένε.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφώνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν».

Νευρωμένος τῇ πίστει, καὶ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, Παμμάκαρ πεφραγμένος ἀληθῶς, βρόχους δαιμόνων διέλυσας, καὶ τὰς τούτων ἐνέδρας, καὶ μεθοδείας πάσας ἐκφυγῶν, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, παρέστης ἀγαλλόμενος.

Ὅλον τὸν πόθον σου Πάτερ, πρὸς Θεὸν μεταφέρων, καὶ θείας ἀπολαύων καλλονῆς, ἥς πᾶσα φύσις ἐφίεται, θεωρία καὶ πράξει, καὶ βίῳ λαμ προτάτω σεαυτὸν, κατεκόσμησας Πάτερ, διὸ σὲ μακαρίζομεν.

Ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τὴν σὴν μνήμην τελούντων, Χριστὸν καθικετεύων ἐκτενῶς, Πάτερ μὴ παύση σωθῆναι ἡμᾶς, πειρασμῶν τρικυμίας, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δοθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, καθὸ Θεὸς ὑπάρχει ἐκ Θεοῦ, τέτοκας μόνη Πανύμνητε ἐπὶ ἀνακαινίσει, καὶ σωτηρία πάντων τῶν βροτῶν, διὸ πιστοὶ σὲ πάντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Εἶτα ἢ Α' Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.